

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شاخصهای پایداری اجتماعی با رویکرد سلسله مراتب نیازهای انسانی، در مجتمعهای مسکونی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پریسا موحدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد تهران جنوب، تهران.

فریال احمدی - دکتری معماری دانشگاه تربیت مدرس تهران، مدرس دانشگاه آزاد تهران جنوب، تهران

خلاصه مقاله:

در دهه پایانی قرن بیستم و شروع قرن بیست و یکم، پایداری به عنوان یکی از مباحث مهم در کلیه عرصهها، به ویژه در عرصه فضاهای شهری و معماری مطرح بوده است. این موضوع میتواند از طریق سه مولفه اقتصادی، زیستمحیطی و اجتماعی در کنار یکدیگر به تعادل برسد که در این میان بعد پایداری اجتماعی نسبت به سایرین از توجه کمتری برخوردار بوده است، در حالیکه انسان به عنوان یک موجود اجتماعی نیازمند روابط اجتماعی مثبت و سازنده میباشد، این امر در بستر محیط زندگی وی تحقق مییابد، از مهمترین آنها، میتوان به خانه اشاره نمود که دارای اجتماعی کوچک اما تاثیرگذار میباشد. اما با رشد شهرنشینی و مسئله کمبود مسکن در شهرها، الگوی خانها از مسکن تکخانوار به مسکنهای اجتماعی تغییر یافته، که باعث اجتماع هرچه بیشتر انسانها کنار یکدیگر شده است. اما با برنامه ریزیهای صحیح و الگوهای مسکونی نادرست، این اجتماع بایکدیگر ارتباط مثبت و سازندهای نداشته و در نتیجه جنبه های پایداری اجتماعی ضعیف شده است. بنابراین این مقاله در صدد بررسی تطبیقی شاخصهای پایداری اجتماعی در مجتمع مسکونی با توجه به سلسله مراتب نیازهای انسان میباشد، که هدف از آن، شناخت شاخصهای پایداری اجتماعی و نیز شناخت سلسله مراتب نیازهای انسان که توسط آبراهام مازلو مطرح شده و تبطیق آنها به نحوی که سبب شناخت شاخصهای مهم، و بکارگیری آنها در طراحی مجتمع مسکونی باعث افزایش پایداری اجتماعی گردد. این مقاله با استفاده از شیوه توصیفی تحلیلی، شاخصهای پایداری اجتماعی را با توجه به نیازهای انسان بازشناسی کرده و با استناد به استدلال منطقی، به تعیین مولفههای پایداری اجتماعی در مقیاس خرد و کلان در مجتمع مسکونی پرداخته است. این پژوهش برای رفع نیازهای بشری و بهبود و بهینه سازی الگوها در جهت توسعه رفاه و آسایش و ارتقای سطح زندگی انسان مورد استفاده قرار گرفته است. از آنجا که خانه مرکز دنیای فرد است و انسان به آن تعلق خاطر دارد، در یک مجتمع مسکونی علاوه بر پایداری اجتماعی در مقیاس کلان (کل مجتمع) باید در مقیاس خرد (هر واحد) نیز دارای پایداری اجتماعی باشد، چرا که خانواده اصلیتترین و اولین اجتماعی است که انسان در آن آرامش میگیرد و در صورتیکه خانه دارای پایداری اجتماعی باشد، با رعایت شاخصهای پایداری اجتماعی در مقیاس کلان مجتمع نیز میتوان به پایداری اجتماعی کلی رسید که موجبات افزایش تعاملات مثبت انسانها با یکدیگر را فراهم میآورد.

کلمات کلیدی:

پایداری، پایداری اجتماعی، نیازهای انسان، مسکن، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469812>

